

EN OLYCKRA HÄNDER ALLTFÖR LÄTT

I Oktober ifjol inträffade en svår olycka på ÅR, då en man fick ena handen avsliten. Olyckan inträffade när han med handen skulle rensa bort spill som kilats fast i bandet som transporterar bort pappersavfall. Transportbandet som löper under golvet hade inte stannats.

Maskinerna på kartongavdelningen är beroende av att bandet är i gång. Stannar bandet utan förvarning händer det att arbetsledare kommer springande och undrar varför bandet inte går. Bandet ska gå! Detta krav skapar en press på killarna som har till uppgift att sköta bandet och lockar dem till att inte stänga av transportbandet om det plötsligt uppstår något problem. På så sätt skapas en situation där en olycka blir möjlig och som företagsledningen helt får ta på sitt ansvar.

Att skjuta över ansvaret på den enskilde är att se problemet med företagets ögon. Gång på gång har det förts fram att något måste göras för att minska risken för en olycka. Detta krav har företaget nochalerat. Först efter olyckan har tillfreds-

ställande skydd ordnats.

I ÅR-pressens novembernummer, 1974, kunde vi läsa att "Olyckorna har på senare år tenderat att öka både i antal och svårighetsgrad." "...i år har ökat med 25%. Varför vet man inte." (Detta gäller hela landet).

Ja, den som inte vill se, han ser inte. Skulle det vara för djärvt att anta att det kan ha med arbetsituationen att göra? Att den uppdrivna arbetstakten förr eller senare kommer att skörda sina offer, när människor har med farliga arbetsredskap eller farliga arbetsmaterial att göra. En arbetares liv och hälsa är lite värd där effektivitet och lönsamhet är den enda giltiga måttstocken. Det är den dagliga erfarenheten arbetare tvingas göra. Solidariskt måste vi ta ansvar för varandra och kräva en ofarlig arbetsmiljö. Vi ska inte ge oss till tåls.

RÖDA PÅKÄTT

FABRIKSTIDNING PÅ ÅR

Den här tidningen är det enda på Å&R som inte ägs av Wallenberg

VA I HELVETE! DOM SITTER UTE PÅ MELLANLAGRET SEN EN HALVTIMME!!!

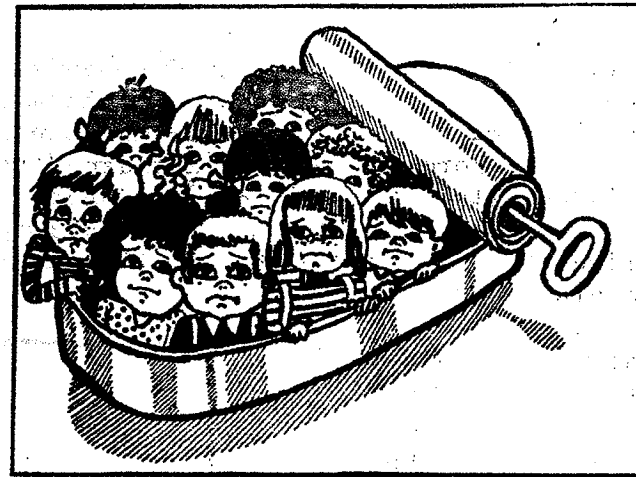
"ÄN SEN? UPPE PÅ DIREKTIONEN HAR DOM SUTTIT SEN 9 MORSE."

STENQVIST, KVIDINGE

Jag och många med mig undrar mycket över vår framtid som arbetare på Stenkvist. Vi har nu allmänt börjat förstå att när ÅR köpte Stenkvist så köpte dom produktionsmedlen, maskinerna, inte oss arbetare och inte lokalerna. Jag undrar därför hur vi som arbetar i de här lokalerna skall kunna få ÅR ledningen att tycka det är nödvändigt att avsätta en del av sin vinst till upp rustning av de lokaler som de inte äger och kanske inte ser någon gång. Men vi måste få höra till detta, för JD

Stenkvist AB skall få anslag från ÅR till dylika ändamål. Men detta anslag verkar hitintills vara mikroskopiskt, om ens det. SOM garanti för att produktionen på kartongen är ohotad har ÅR satsat på en stansmaskin. Men på ett informationsmöte fick vi veta att med denna stans skall produktionen på avdelningen öka med minst 30%. Nu beror allt på er. Ni måste vara beredda att arbeta treskift under vissa tider på klistermaskinen för att det inte skall

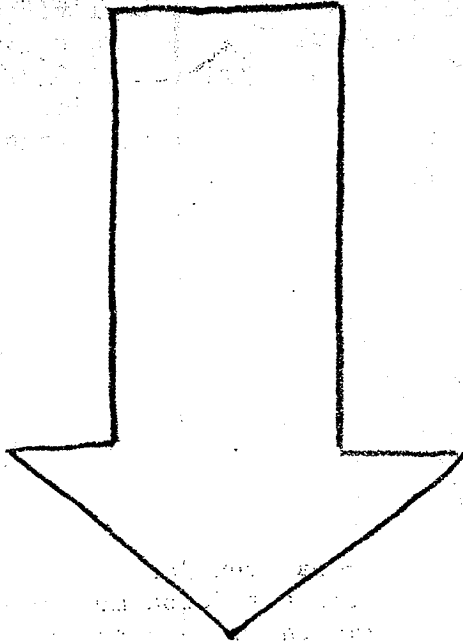
VAD SKA HANDA MED
OSS ?

propa igen där. Det blir att jobba med piskan på ryggen med andra ord. Troligt är att de som kommit till åren eller har skaffat hus i trakten kommer att göra allt för att komma över de här 30%.

Men det finns säkert de som förr slutar sin anställning än godtat sådana här människofientliga arbetsförhållande. Med detta drag har man alltså nått följande resultat:

Man får arbetarna att producera mera utan att tillgripa så klumpiga metoder som höjda ackord eller aggressiva arbetsledare och man blir av med bångstyriga arbetare utan alltför drastiska metoder. Det borde bli ett skolexempel, på hur man får arbetare att producera mer, i högre handelsutbildning. Vi förstår nog alla vad detta innebär men vi vet inte vad vi kan göra åt det hela.

På påsavgivning är man nog mera optimistiska än på övriga avdelningar. Här har man hela tiden fått höra att om ÅR tänker satsa något här i Kvidinge så är det på "påsen".

Facket har inte reflekterat över det. Vad jag har förstått så är läget ungefär detsamma på rulltryckeriet. Om möjligt är man kanske här mera övertygade om att nästa steg är en förflyttning till ÅR. Visserligen grundat på rykten, men dessa rykten har förblivit oemotsagda.

Som ni hör så finns det en sak gemensam för allt som gäller arbetet och arbetsplatsen. Vi känner oss jävligt utlämnade åt "dom i Lund" och deras godtycke. Man känner sig hjälplös när man inte kan få kontakt med dem som styr och ställer.

ÅTER TILL REGISTRERINGEN

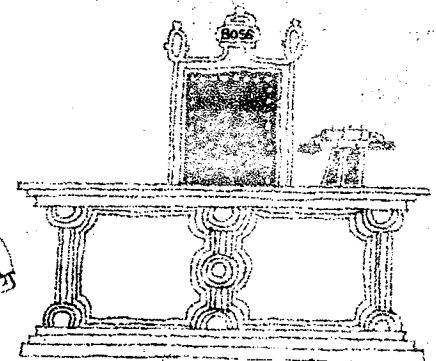
I förra numret av Röda Packet skrev vi om dom formulär man tvingas fylla i när man ska börja på ÅR. Formulär där man lämnar ut stora delar av sitt privatliv och som person till en läkare som är köpt av företaget.

Aftonbladet den 16 feb. slår larm om samma sak: "Hela ditt privatliv utlämnas när du söker jobb hos kommunen" skriver AB. Det gäller Göteborgs kommun, som har exakt samma typer av frågor som ÅR. En sjuksköterska säger till AB, att hon tyckte att hela formuläret var så kränkande att hon inte ville fylla i det.

Nästa dag läser vi i AB att facket ska försöka stoppa dom här listorna. Och det är naturligtvis bra. Men nog säger det en hel del om hur facket fungerar, när en sån här sak måste påtalas på förstasidorna i rikspresen innan fackgubbarna fattar att det är något som måste stoppas. Men som sagt, i Götet gör facket i alla fall ett försök.

I förra Röda Packet frågade vi här på ÅR: "Borde inte fackklubben syna det här formuläret?" Men inte gör vårt fack något! Dom tycker tydligen det är bättre att nyanställda tvingas utlämna sitt privatliv än att fackgubbarna ska behöva stöta sig med direktionen.

- Gör er av med dem som inte klarar jobbet.

FÖRETAGET FÖRHALAR

Vad hände med lyftborden på inpackningen? Vi tänkte följa upp förra artikeln med den här och berätta vad som hänt. Vi kan ju allihop försöka lära något av våra försök och företagets bromsande och förhalande.

Vi slutade förra artikeln med att konstatera att företaget skulle installera lyftbord och att detta fanns på företaget. Vi utropade då något förhastat att vi hade fått vår vilja igenom. MEN SÅ ENKELT VAR DET NU INTE! Något lyftbord fanns uppenbarligen inte på företaget, för det dröjde 1 vecka tills dess vi fick något som skulle likna ett lyftbord.

Det var ett åbåke till gammal lyfttruck (pallstaplare) Mub och Nya tiden. Den var så stor och långatt den blecker-

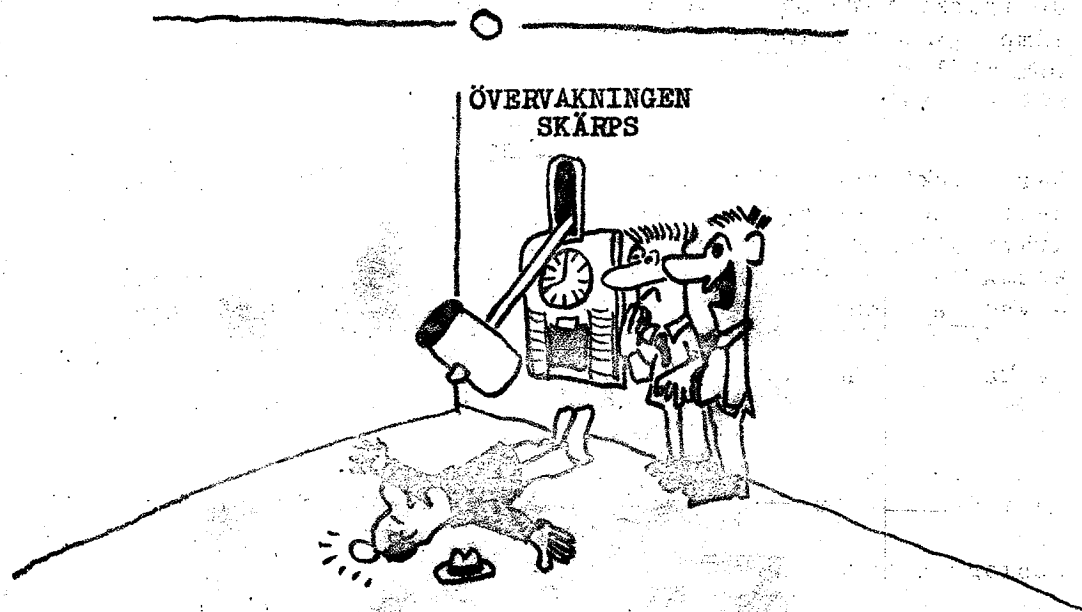
ade all annan trafik i den redan trånga hallen? Den var alltså till mer besvär än hjälp, allt tog mycket längre tid (besvär med ackorden). Företagets så kallade lyftbord var ett rent hån mot oss som ville göra vårt jobb enkla; när det i stället blev mycket jobbigare ställde vi trucken åt sidan och använde den bara vid extremt tunga lyft.

Efter en tid kom det in några människor som sa att eftersom vi inte använde så behövdes den på andra ställen i fabriken. Så där stod vi utan lyftanordning av något slag. När vi tänker på att avdelningen skall flyttas efter 1:e april (förut bestämt till februari) så kan företagets handlande bättre förstås (men inte tolereras!!). Förhållning!!

Vad som hände på avdelningen var detta: Vi blev mycket glada när vi fick besked om att vi efter 2-3 år alla tillsammans lyckats få företaget att ge efter på våra krav på lyftbord; vi blev nedslagna när vi insåg att man bara lurat oss för att förhålla installationen till avdelningen flyttats. Vi diskuterade vad vi skulle göra men visste inte om vi kunde räkna med stöd från andra avdelningar. Vi skulle ju gemensamt på fabriken kunnat förkasta företagets fula tricks. Vi var inte riktigt förberedda på att företaget så uppenbart och hånfullt skulle svika givna löften.

Vi har haft ett möte med avdelningschef Lundborg, våra förmän och tidstudiemännen. Vi diskuterade där hur avdelningen skulle se ut efter flyttningen.

Vi hade en ritning framför oss och kunde peka på var och hur förbättringarna ska sättas in. Varje jobbare fick ta upp de krav han tyckte var väsentligast på sin arbetsplats. Detta innebär att nu kommer vi allihop att ställa oss bakom den eller de kompisar som inte till 100% får sina krav uppfyllda! Vi är nu bättre förberedda på företagets agerande den här gången.

-Det där var väl inget, då ska du se när dem i blåkläder kommer för sent!

ARBETSNEDLÄGGELSE

I mitten av januari månad i år la truckförarna på ankommande lagret ned arbetet för någon timmes tid. Orsaken var att direktör Jan Olsson vid en inspektionstur, utan att närmare känna till förhållandena, beskyllt truckförarna för att ställa till skador på rullarna, samt sagt som så att de truckförare som inte är lämpliga bör bytas ut så fort som möjligt.

När truckförarna fått höra detta hade de satt sig och krävt att Jan Olsson skulle komma ned och förklara sig - vad han menade med sitt uttalande. Efter att ha givit besked att han skulle komma, svek tydligen modet i sista stund och en annan chef kom i stället ned och bad om ursäkt på Jan Olssons vägnar. Efter en lång diskussion återupptogs arbetet igen.

Det är riktigt att det förekommer materialspill, men det är ingalunda så att det enbart är truckförare som förorsakat detta. Deras arbete ingår bara som ett led i transportkedjan, bl. a. är många rullar skadade innan truckförarna på lagret tar hand om dessa. Orsakerna till skador på rullarna är alltså flera.

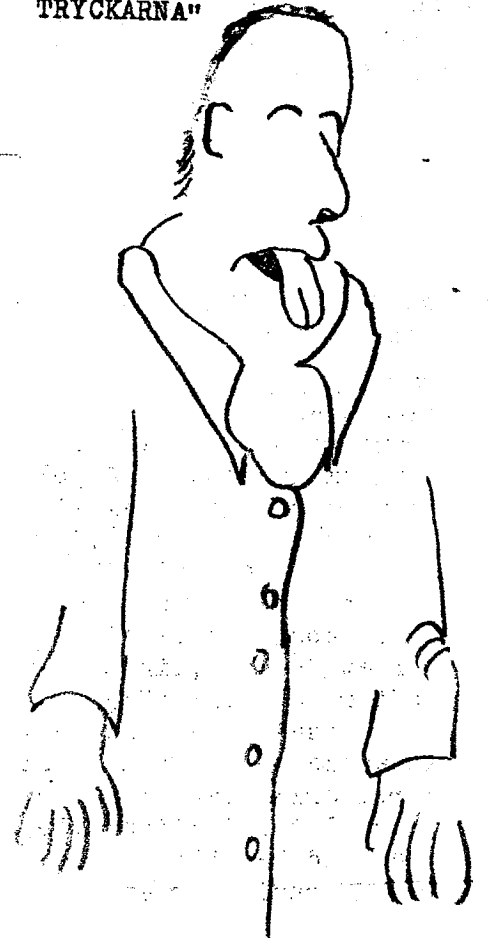
Men - och detta är det viktiga - det frågan gäller är: En chefsperson kommer ned till en avdelning han inte har med att göra och utan att se till truckförarnas arbetsförhållanden, ansvarslöst hotar dessa med att de kan förlora sina jobb. Det tolererade grabbarna inte och det har de ingen anledning att göra heller.

Truckförarna uppträdde enligt väl medvetna om sin viktiga roll på ÅR. Kör inte de tvingas maskinerna stanna. Någon kommenterade: "Det är lättare att byta ut en direktör än tio truckförare". Företaget blev rädd och skyndade sig att klara upp saken även om "fegisen" själv inte vågade komma. Högre upp har det sagts att Jan O. nog inte kommer att visa sig på lagret på länge.

Sen 1960 har energiförbrukningen fördubblats. Har DU fått det dubbelt så bra?

"Jag tänker skriva om oss, vi som är kapitalismens tross. Vi som jobbar och sliter, för andra som inte jiter. Vi som sitter utslagna efter jobbet - i avbetalningshus. Tänk om vi ändå skulle gå ihop, då skulle det skälla rop som: "DÖD ÅT FÖRTRYCKARNA"

AVTALSKONFERANSEN

Den 1-2 mars hölls i Stockholm en konferens om avtalsrörelsen och arbetarkampen. Vi var några stycken från Röda Packet som var där (liksom förra året, se RP 1-74). Konferansen hade i år samlat 380 jobbare, mest från industrigolven runt om i landet, men dessutom en del sjukvårdsarbetare.

Några direkta resultat av konferansen:

●En kampfond bildades, som ska användas för ekonomiskt stöd till arbetare som avskedats på politisk grund (som tex städerskorna i Skövde), för att bekosta juridisk hjälp åt åtalade arbetare, bekosta resor till Arbetsdomstol, liksom dom böter som blir följden av den resan. I takt med att klasskampen hårdnar, måste arbetarklassen organisera sig allt effektivare. Denna fond kan bli en del i den organiseringen.

●En resolution om §32-utredningen togs. Frågan är: är §32-utredningen och LO/TCOs reservation till fördel för oss? På vissa punkter: ja! Tolkningsföreträde, vidgad förhandlingsrätt, förhandlingskyldighet för arbetsköparen i vissa frågor är sådana punkter. Ändå är det klart att utredningen slår mot den självständiga rörelsen: höga böter för "antifackliga" strejker, begränsade möjligheter till sympatistrejker, förbud mot politiska strejker osv. Detta måste vi avslöja och bekämpa.

●Många fina branschkontakter togs. Förutom stor-mötesdiskussioner hölls gruppdiskussioner, där tex bilarbetare träffades i en grupp, varvsarbetare i en, osv. Vi från Rausing hamnade i gruppen träpapper-grafisk industri, där det även satt folk från sågverk, pappersbruk och en förpackningsindustri (Excelsior i Göteborg). Vi pratade bl.a. om miljöproblemen på våra jobb. Och kom (inte oväntat) fram till att det är sam-

ma skit: buller-damm-kemikalier. Vi var också överens om det viktiga i att vi håller kontakt framöver, rapporterar om missnöjesyttringar, kampstämningar osv innan vi får läsa om dem i borgarpressen. Håller koll på att produktionen inte flyttas vid eventuell arbetskonflikt.

●Resultatet av årets centrala avtalsförhandlingar torde väl inte bli lika katastrofalt som förra årets, men någon reallöneökning blir det uppenbarligen inte fråga om. Vår linje blir därför: **VAD VI FÖRLORAR CENTRALT TAR VI IGEN LOKALT!**

"ARBETAR-SOLIDARITET"

Vi läste om Uniprintarbetarnas problem och aktioner i Röda Packets extranummer. Till fackmötet 15.3 hade en motion lämnats in om förslag till stöduttalande och ekonomiskt bidrag till Uniprintarbetarna. Saken diskuterades och stämningen på mötet var mot ekonomiskt bidrag men för stöduttalande.

Så till omröstningen: Ordf. visste att ekonomiskt bidrag skulle röstas ned, så det tog han upp till omröstning i vanlig ordning. Men stöduttalandet hade han på känn skulle gå igenom, så då blev han tvungen att mygla bort det. Och säga: "Inget förslag har lämnats in. Vi kan inte bara rösta om förslag ska skickas eller ej". Någon sa: "Vi vet alla vad stöduttalandet ska innehålla ungefär. Vi kan rösta om vi ska skicka något och sen ge styrelsen i uppdrag att skriva det". Men, nej då. Det är ordf. som bestämmer och nu blev det ingen omröstning.